

РЕШЕНИЕ

№ 19375

гр. С., 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Д. С.М.

при участието на секретаря П. Н. Н.
като разгледа докладваното от Н. Д. С.М. Гражданско дело № 20231110132616 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявени от ЗАД „А.“ срещу „Застрахователно акционерно дружество ОЗК - З.“ АД обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 06.03.2017 г., около 14.00 ч. на 71 кв. на национална автомагистрала Серес – Солун, в Република Гърция, в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено З. по застраховка „Каско“ за товарен автомобил „Грейт Лоу Стрийд“, рег. № СВ **** АМ, е реализирано събитие – ПТП, между застрахования при него товарен автомобил „Грейт Уол Стрийд“, рег. № СВ **** АМ, управляван от Р. М. И., и товарен автомобил „Рено“ с рег. № СТ **** АН, управляван от М. Р. С.. Сочи, че вина за настъпването му имал водачът на лек автомобил товарен автомобил „Рено“ с рег. № СТ **** АН – М. Р. С., който навлязъл в насрещното движение и се е блъснал челно със застрахованото при ищеца превозно средство. Ищецът сочи, че във връзка с деянието е постановена влязла в сила присъда на наказателен съд в гр. Серес, Гърция. Твърди, че в причинна връзка с описаното ПТП са причинени щети на застрахованите при него автомобили. Ищецът твърди, че е изплатил застрахователно обезщетение в размер на **18 188 лв.**, включително сумата от 800 лв. с ДДС за репатриране на автомобила. Поддържа, че по отношение на товарен автомобил „Рено“ с рег. № СТ **** АН, към дата на ПТП била сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество, като с оглед извършеното плащане възникнало регресното му вземане срещу ответника за платеното застрахователно обезщетение. Твърди, че ответникът е 2 бил поканен на 11.05.2021 г. да заплати претендираната в настоящото производство главница, ведно със сумата от 10 лв., представляваща сторени ликвидационни разноси, но ответникът отказал. Въз основа на изложеното иска ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от 18 198 лв.,

включваща 10 лв. ликвидационни разноси и представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени на товарен автомобил „Грейт Лоу Стрийд“, рег. № СВ **** АМ, и сумата от **3748,16 лв.**, представляваща обезщетение за забава за периода от 11.06.2021 г. до 13.06.2023 г. Претендира разноси.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е подаден отговор на исковата молба от ответника ЗАД „ОЗК-З.“ АД, с който оспорва претенцията по основание и размер. Оспорва механизма на пътно-транспортното произшествие, причинно-следствената връзка с настъпилите вреди и вината на застрахования при него по застраховка „Гражданска отговорност“ водач. Твърди, че вината за настъпване на процесното ПТП е на водача на застрахования при ищеца автомобил. Счита, че изплатеното обезщетение е в завишен размер. Поддържа, че исковите следва да бъдат отхвърлени. Претендира разноси.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и възраженията на страните съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

С оглед становището на ответника и на основание чл. 153 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване по делото /с доклада/ са отделени следните обстоятелства: на 06.03.2017 г., около 14:00 ч. на национална автомагистрала гр. Серес – гр. Солун в Република Гърция, на 71 км. е настъпило ПТП между товарен автомобил „Грейт Лоу Стрийд“, рег. № СВ **** АМ, застрахован при ищеца по имуществена застраховка „Каско“ и товарен автомобил „Рено“, с рег. № СТ **** АН, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“; наличието на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и собственика на товарен автомобил „Грейт Лоу Стрийд“, рег. № СВ **** АМ към момента на настъпване на застрахователното събитие; че е налице покрит риск по застраховка „Каско“; че ищецът е извършил плащане на застрахователно обезщетение в размер на 18 188 лв.; че е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответното дружество и водача на увреждащия товарен автомобил „Рено“, с рег. № СТ **** АН към момента на настъпване на застрахователното събитие; че ответното дружество е било поканено извънсъдебно за заплати претендираната в настоящото производство главница на 11.05.2021 г.

Съгласно представения по делото превод на решение на едночленния наказателен съд - гр. Серес по дело № 1754/2019 г. (л.27-39) на 06.03.2017 г., около 14:00 ч. движейки се по националния път Солун – Серес, на 71 км. водачът на т.а. с рег. № СТ **** АН, не е упражнил нужния контрол върху превозното средство, и не е съобразил скоростта на движение, в резултат на което е навлязъл в платното за насрещно движение, което е било забранено и се е сблъскал с МПС с рег. № СВ **** АМ.

По делото е изслушано заключението на съдебно-автотехническа експертиза (л.112-124), според което всички вреди по т.а. „Грейт Уолл Стийд 5“, с рег. № СВ **** АМ, са в причинна връзка с процесното ПТП. Стойността, необходима за възстановяване на същия, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 26 285,62 лв. Средната пазарна стойност на процесния автомобил към датата на ПТП е 25 133 лв. Стойността, необходима за възстановяване на т.а. „Грейт Уолл Стийд“ 5, с рег. № СВ **** АМ – 26 285,62 лв. надвишава неговата действителна стойност – 25 133 лв., поради което е налице тотална щета. Стойността на застрахователното обезщетение за уврежданията по товарния автомобил, определена при условията на

тотална щета и след приспадане на запазените части в размер на 25 %, е 18 850 лв. Относно механизма на настъпване на ПТП вещото лице посочва, че съгласно представените по делото извлечение от Книга за престъпленията и инцидентите и Решение на едноличния наказателен съд – гр. Серес, на 06.03.2017 г., около 14:00 ч. МПС „Рено“, с рег. № СТ **** АН се движи по Национална автомагистрала Серес – Солун, в посока от гр. Солун към гр. Серес, и в района на км. 71, при десен завой на пътя, водачът навлиза в лентата за насрещно движение и реализира ПТП с движещия се срещу него т.а „Грейт Уолл Стийд 5“ с рег. № СВ **** АМ. Впоследствие, в двата автомобила се удрят и МПС с рег. № РЮ****, което се е движело след МПС „Рено“ и МПС с рег. № КНН****, което се е движело след т.а. „Грейт Уолл Стийд 5“. Вещото лице посочва, че от техническа гледна точка и предвид приложените по делото доказателства може да се направи извод, че водачът на МПС „Рено“, с рег. № СТ **** АН е имал възможност да предотврати настъпването на процесното ПТП, ако е управлявал автомобила със скорост, която да му позволи да премине през кривата на завоя без да навлиза в лентата за насрещно движение. Водачът на т.а „Грейт Уолл Стийд 5“, с рег. № СВ **** АМ не е имал възможност да предотврати настъпването на процесното ПТП, тъй като МПС „Рено“ е навлязло внезапно в неговата лента за движение.

Съдът кредитира изцяло заключението на САТЕ, което установява механизма на процесното ПТП, пазарната стойност на товарния автомобил, пазарната стойност на ремонта на щетите в причинна връзка с настъпилото ПТП в посочения размер.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ:

Предявен е за разглеждане иск с правно основание [чл. 411, ал. 1 КЗ](#) за заплащане на сума, претендирана от ответника в качеството му на застраховател на лице, причинило увреждане на имуществото на застрахован при ищеца по договор за имуществена застраховка.

В чл. 411 КЗ е регламентирано регресното право на застрахователя по имуществена застраховка да получи платеното от него в полза на застрахованото при него увредено лице обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, от причинителя на вредата или от застрахователя, при който делинквентът е застраховал гражданската си отговорност. Основателността на предявената искова претенция с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ се обуславя от кумулативното наличие на следните обстоятелства: 1) наличие на валиден договор за имуществено 3. по застраховка „Автокасco“ между ищеца и увреденото лице в сила към момента на настъпване на процесното застрахователно събитие, представляващо покрит риск; 2) противоправно и виновно поведение на лицето, с което ответникът се намира в застрахователно правоотношение, в причинна връзка с което са настъпили вреди (деликт); 3) изплатено от ищеца в изпълнение на договорното му задължение застрахователно обезщетение в полза на застрахования или на трето овластено да получи плащане лице в размер до действителните вреди; 4) наличие на валиден договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между причинителя на вредата и ответното застрахователно дружество, както и извършване на ликвидационни разходи за определяне на застрахователното обезщетение. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК установяването на горепосочените факти при условията на пълно и главно доказване е в тежест на ищеца, а при доказването им в тежест на ответника е установяване погасяването на претендираното, както и оборване на презумпцията по чл. 45, ал. 2 ЗЗД относно вината на причинителя на вредата.

Ето защо, по така предявения иск в тежест на ищеца е да докаже, че в причинна

връзка с противоправното поведение на лицето, сочено за деликвент, е настъпило процесното ПТП, от което са причинени вреди на застрахованото при ищеца по застраховка Каско МПС, както и каква е действителната стойност на вредите, настъпили в причинна връзка с процесното ПТП.

В тежест на ответника е да опровергае презумпцията за вина, и да докаже възражението за съпричиняване, респективно погасяване на процесното вземане.

При така разпределената доказателствена тежест, съдът намира, че искът е основателен. Съображенията за това са следните:

Спорно по делото е обстоятелството относно наличието на противоправно поведение. Противоправното поведение на водача на застрахования при ответника лек автомобил съдът приема за установено въз основа на приложеното по делото решение от 17.10.2019 г. на едноличния наказателен съд на гр. Серес по дело № 1754/2019 г., чийто правни последици съдът съобрази на основание чл. 300 ГПК, без за това да е необходимо провеждането на производство по реда на чл. 463 и сл. НПК (*в този смисъл Определение № 3311/01.11.2023 г. по гр.д. № 1218/2023 г., III г.о. на ВКС*), както и от изслушаното заключение на САТЕ. Съгласно решението на съда и заключението на САТЕ, поради движение с несъобразена скорост водачът на МПС „Рено“, рег. № СТ **** АН навлиза в лентата за насрещно движение и реализира ПТП с движещия се срещу него т.а „Грейт Уолл Стийд 5“ с рег. № СВ **** АМ. С това свое поведение той е нарушил разпоредбата на чл. 13, ал. 1, изр. 2 от Виенската конвенция за пътно движение от 1968 г., страна по която са както Република България, така и Република Гърция, на чиято територия е реализирано процесното ПТП. Според чл. 13, ал. 1, изр. 2 от Конвенцията водачът на пътно превозно средство е длъжен при избиране скоростта на движение непрекъснато да се съобразява с пътната обстановка, в частност с релефа на местността, със състоянието на пътя и на своето превозно средство, с превозвания товар, с атмосферните условия и интензивността на движението, така, че да може своевременно да спре в конкретните условия на видимост по посока на движението, а също така и пред всяко препятствие, което е в състояние да предвиди.

За определяне обема на отговорността на ответното застрахователно дружество следва да се съобразят още следните обстоятелства:

Обемът и съдържанието на суброгационното вземане на застрахователя по имуществената застраховка спрямо прекия причинител на вредите и неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ са определени в чл. 411 КЗ, съгласно който застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице **до размера на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му.**

Принципът на пълната обезвреда, залегнал в [чл. 499 КЗ](#) предполага обезщетението да поставя увредения в имущественото състояние, в което той е се е намирал преди увреждането. Затова критерий за остойностяване на вредите е **действителната стойност на претърпените вреди към деня на настъпване на застрахователното събитие**, доколкото в договора не е предвидено друго – чл. 386, ал. 2 КЗ. Обезщетението не може да надхвърля максимално уговорената застрахователна сума, а претърпяната вреда е не по-голяма от действителната стойност на увреденото имущество (при пълна повреда), определена като пазарната му стойност към датата на увреждането, т.е. цената, за която може да се купи имущество от същия вид и качество като застрахованото, респ. възстановителната му стойност (при частична повреда), т.е. тази необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други – чл. 400, ал. 1 и ал. 2 КЗ (*в този смисъл и трайната съдебна практика постановена по аналогична нормативна уредба – например решение № 37 от 23.04.2009 г. по т. д. №*

667/2008 г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 79 от 02.07.2009 г. по т. д. № 156/2009 г. на ВКС ТК, I т. о., решение № 115 от 09.07.2009 г. по т. д. № 627/2008 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 209 от 30.01.2012 г. по т. д. № 1069/2010 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 235 от 27.12.2013 г. по т. д. № 1586/2013 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 22 от 26.02.2015 г. по т. д. № 463/2014 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 141/08.10.2015 г. по т. д. 2140/2014 г. на ВКС, ТК, I ТО, решение № 167/11.05.2016 г. по т. д. 1869/2014 г. на ВКС, ТК, II т.о. и др.).

Съгласно заключението на САТЕ (л.123) стойността, необходима за възстановяване на т.а. „Грейт Уолл Стийд 5“, с рег. № СВ **** АМ, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 26 285,62 лв., а действителната стойност на товарния автомобил към датата на ПТП е 25 133 лв., поради което е налице тотална щета. Стойността на застрахователното обезщетение за уврежданията по процесното МПС, определена при условията на тотална щета и след приспадане на запазените части в размер на 25 % е 18 850 лв.

Поради изложеното и предвид диспозитивното начало, предявеният иск следва да бъде уважен в пълния предявен размер, като на ищеца се присъди сума в размер на 18 188 лв., и ликвидационни разноски в размер на 10 лв. или общо 18 198 лв. Върху тази сума се дължи и законна лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда – 13.06.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да докаже наличието на главен паричен дълг и изпадане на ответника в забава, както и че поканата е отправена 30 дни преди началната дата на забавата.

Периодът на забавата в случая е от 11.06.2021 г. до 12.06.2023 г. С обстоятелството, че ответникът не оспорва факта на получаване на поканата за плащане на 11.05.2021 г., предвид установения по делото размер на главницата и въз основа на вменената му по силата на чл. 162 ГПК компетентност с помощта на онлайн калкулатора за изчисляване на законна лихва на НАП, съдът счита, че следва да уважи изцяло исковата претенция на дължимото обезщетение за забава, което възлиза на сумата от 3 749,16 лв.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът, който доказва разноски в размер на 877,85 лв. държавна такса, 200 лв. депозит за изготвяне на САТЕ и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, или общо **1 177,85 лв.**, които следва да му бъдат присъдени в пълен размер.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК – 3.“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Света С.“ № 7, ет. 5, да заплати на ЗАД „А.“, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „С. К.“ № 2, **по иск с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ сумата от 18 198 лв.**, представляваща регресното вземане за изплатено застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноски по застраховка „Каско“ за вреди от застрахователно събитие – ПТП,

настъпило на 06.03.2017 г. около 14:00 ч. на национална автомагистрала гр. Серес – гр. Солун в Република Гърция, на 71 км., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 13.06.2023 г. до окончателното плащане, и **по иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД** сумата от **3 749,16 лв.**, представляваща мораторна лихва върху сумата от 18 198 лв. за периода 11.06.2021 г. – 12.06.2023 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ЗАД „ОЗК – 3.“ АД, ЕИК: *****, да заплати на ЗАД „А.“, ЕИК: ***** сумата от **1 177,85 лв.**, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в 2 - седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____